

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นขนาดเล็ก สูงได้ถึง 13 ม. กิ่งตัน (ไม่มีมดอยู่อาศัยอยู่) เปลือก สีเทาอ่อนถึงน้ำตาลเข้ม เรียบ หรือแตกเล็กน้อย เปลือกในสีส้มอ่อนถึงสีน้ำตาลแดง ใบ กว้าง 3-7 ซม. ยาว 8-18 ซม. ออกดอกใกล้ปลายกิ่ง ไม่จัดเป็นพู่ รูปรีหรือขอบขนาน ปลายแหลมหรือเรียวแหลมสั้น ค่อยๆ แค้ไปยังโคนกลมหรือกึ่งรูปหัวใจ ก้านไม่บิดแต่มีรยางค์เล็กคล้ายหู 2 อันที่โคน ขอบเรียบ เป็นคลื่นเล็กน้อย ใบอ่อนสีเขียวอ่อน ใบแก่คล้ายหนังบาง กลี้ยงด้านล่างมีขนสีทองบนเส้นใบหลัก มีต่อมสีเข้มเล็กๆ และมีต่อมใหญ่กว่า 2 ต่อมนที่ใกล้โคน ก้านใบยาว 3-7 ซม. เล็กเรียว ปลายป่องเกลี้ยง หรือมีขนสีน้ำตาลอมเหลืองกระจาย หูใบยาว 5-7 มม. เล็กเรียวมีโคนป่อง มีรยางค์คล้ายหนวดแมว แต่ไม่ใช่ขนเป็นกระจุกอยู่บนตาเกล็ดที่ปลายกิ่ง ดอกเพศผู้ออกเป็นช่อเรียวยาว 6 (11) ซม. มักเป็นรูปคล้ายไม้กวาด ดอกอยู่เป็นกลุ่มๆ ละ 4 ดอก ที่สอบใบประดับย่อย ขนาดประมาณ 1.5 มม. พูกีบเลี้ยงเป็นหมวก เกสรเพศผู้มี 12 อัน ดอกเพศเมียออกเป็นช่อมีดอกเฉพาะที่ปลายยอดลงมา 1/2-1/4 ของช่อเท่านั้น พูกีบเลี้ยงรูปสามเหลี่ยมสีเขียวสดขนาดประมาณ 5 มม. ก้านเกสรเพศเมียเล็กเรียว ผล ขนาดถึง 1.2(1.5) ซม. ก้านหนาแข็งยาว 2-4 มม. สีเขียวอ่อนออกเป็นช่อยาวได้ถึง 90 ซม. มีผลเฉพาะตอนปลาย ประมาณ 1/2-1/4 ของช่อ มีใบประดับคล้ายใบกว้างได้ถึง 5 มม. ยาวถึง 10 มม. จักเป็นพู่ชัด ที่โคนมีกีบเลี้ยงติดอยู่ ก้านเกสรเพศเมียยาว 10 มม. ติดที่ปลาย ร่วงง่าย มีน้ำและเกลียวยาว 4 มม. หัวไปเมื่ออ่อนและค่อยๆ น้อยลงเมื่อแก่ พบทั่วไปในภาคใต้ เป็นไม้ขึ้นรองในป่าค่อนข้างโปร่ง และช่องว่างในป่า ดิบเดิมที่ต่ำ เป็นชนิดที่มีการฟันแปรมาก

ข้อมูลอ้างอิง : ไซมอน การ์ดเนอร์ ฟินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้เล่ม2 - พิมพ์ครั้งที่ 1-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559. 792 หน้า

ภาพประกอบ : ภาพผล : <https://www.flickr.com/photos/adaduitokla/15430261207/in/photostream/>

ภาพใบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

